

Korstog mod egoisme og ligegyldighed

Nyvalgt biskop: For ringe, hvis vi lader os nøje med at leve en åndelig discount-tilværelse

Tekst: Helle Broberg Nielsen, LP
Foto: Erik Jeosen, Nordfoto

Det er totalt håbløst være ateist, konstaterer Jan Lindhardt, Roskildes nyvalgte biskop:

- Man bliver nærmest nødt til at holde sig vågen 24 timer i døgnet. Ellers sniger Vorherre sig jo ind på en ved først givne lejlighed.

Den 59-årige dr.teol. og docent på Institut for etik og religionsfilosofi ved Aarhus Universitet, er nemlig af den overbevisning, at ingen for alvor kan sige nej tak til »det mest opmuntrende af alle budskaber«, når de først har fattet, hvad kirken har at tilbyde. Og hvilke tilbud har Folkekirken så, som det moderne menneske ikke kan skaffe sig andre steder - gennem karrieren, i parforholdet, hos familien, på terapi-briksen eller på det alternative tros-marked?

- Ja, Folkekirken kan først og fremmest tilbyde et fælles rum, et fællesskab. Det kan enten være et varmt og tæt fællesskab. Eller det kan være et lidt fjernere - det afhænger af en selv. Men et fællesskab i en gedigen tradition og med en fælles historie.

- Desværre ligger det i vores moderne kultur, at vi skal være individualister for enhver pris. Vi skal gøre, hvad vi SELV vil. Hvad vi hver især mener, er bedst for os SELV. Vi er blevet selvcentrerede. Og det skal der desværre nok mere end en

biskop til at lave om på, lyder det fra bispren, der ellers mener, at alle kræfter skal sættes ind i forsøget.

Tilbage til kirken

- Folkekirken står i dag ved en korsvej. Vi skal tilbage på banen igen, så det bliver lige så naturligt at gå i kirke i Danmark, som det er andre steder i verden. Vi skal gøre en indsats for ikke at tabe flere generationer, end det allerede er sket de sidste tre årtier, siger Jan Lindhardt.

Og han skynder sig at korrigere sig selv:

- »Tabt« er i virkeligheden alt for stærkt et ord. »Glemte« er bedre. Som danskere har vi altid muligheden for igen at blive en del af fællesskabet om kristendommen, som ligger dybt i os alle.

- Og desuden er tendensen jo, at flere og flere børn bliver døbt, at unge vil konfirmeres, og at folk gifter sig i kirken. Men hvis bare et enkelt generations-led er svagt, så bliver det svært for de efterfølgende generationer at få et nært forhold til kirken. Og jo! Det er nødvendigt at vi indgår i et kirkeligt fællesskab. Det er simpelthen for ringe, hvis vi lader os nøje med sådan en discount-tilværelse, mener han.

Tid er en mangelvare

Et mindre talehandikap - Jan Lindhardt er stammer - betød, at professor-sønnen i sin tid valgte vejen som forsker, underviser og skribent frem for en løbebane som kirkelig sjælesorger og prædikant. Jan Lindhardt har skrevet godt en halv snes bøger, ikke bare om teologiske emner, men også om fænomener som tv-kultur og senest om arbejde og tid i »Fra Adam til Robot«, der udkom i januar.

Den vestlige civilisations opmålte og afmålte tidsbegreb blev ifølge Lindhardt

- Islam er ikke nogen trussel for Folkekirken. Tværtimod kan den fungere som et spejl, vi kan spejle vores egen religiøse identitet i, mener Roskildes nye biskop Jan Lindhardt.

grundlagt, da munkene begyndte at splitte dagen op i bøn og arbejde. Da den ide slap ud af klostrene, revolutionerede den samfundet - og lige siden har der ligesom altid været for lidt af den, tiden.

Tid er også den store mangelvare for de mange medarbejdere, som Folkekirkens nye »regionschef« i Roskilde Stift - som

Jan Lindhardt uhojtideligt kaldte sig selv efter valget den 5. maj - nu bliver leder for. Det er ikke uden grund, at 80 procent af de yngre kvindelige præster i Danmark er fraskilte. Og at procentsatsen for deres mandlige kolleger er på vej i samme retning.

- Som præst er man på arbejde hele

tiden. Og ofte væk om aftenen og i weekenden, hvor ægtefællen holder fri. Det er klart, at det slider på et ægteskab, siger Jan Lindhardt, der i øvrigt selv er blevet skilt og gift igen.

Sammen med den 39-årige Tine Lindhardt, der er sognepræst ved Vor Frelsers kirke i Horsens, har den nyudnævnte Roskilde-bisp to sønner på henholdsvis otte og 10 år. Familien har siden Tine Lindhardt i 1995 fik embedet i Horsens boet i præsteboligen i Kildegade.

Jan Lindhardt er desuden far til fire voksne døtre og morfar til fire børnebørn.

Den nye chef - der er en erklæret tilhænger af moderne ledelsesstil med tillid og synlighed som de bærende søjler - kunne godt unde sine præster bedre arbejdsvilkår. De tider, hvor en præstekone kunne påregnes til at tage sin del af slæbet med menigheden, er for længst forbi, konstaterer Jan Lindhardt. Og lyder, som om det egentlig er helt i orden med ham.

Ligegyldighed værst

I det hele taget skal kirken indrette sig efter sin samtid. Tage farve og lyd efter den - sådan som kirken i øvrigt altid har gjort, blandt andet via kunsten og musikken.

Jan Lindhardt er ikke fortaler for, at sognepræsterne skal ud på gaden for at hive menigheden ind på kirkebænkene. Men han mener, at der er al mulig grund til at missionere blandt de nytilkomne danskere. Om et par generationer vil de fleste formentlig være så integrerede, at et medlemskab af Folkekirken ikke er spor usandsynligt:

- Islam er ikke nogen trussel for Folkekirken. Tværtimod kan den fungere som et spejl, vi kan spejle vores egen religiøse identitet i. Det er altid en fordel at leve i et religiøst spændingsfelt: Det gør, at kristne danskere finder tilbage til deres tro og bliver stærkere i den, mener Jan Lindhardt, der heller ikke tager afstand fra de ny-religiøse bevægelser: Det er positivt, at folk er i det mindste er søgende efter et åndeligt ståsted. Det er først, når de ikke er det, at slaget er tabt.

Til gengæld kan Jan Lindhardt godt forstå, at nogle ved sammenligning med andre religioner finder Folkekirken for farveløs:

- Men sådan er vores kultur jo også, lyder det loyale forsvar. Til gengæld bliver Jan Lindhardt selv hovedpersonen i et tv-transmitteret optrin med al den festivitas, som Folkekirken trods alt er i stand til at præstere ved særlige lejligheder. Det sker, når han 29. juni bispevises i Roskilde Domkirke.